

ensstemmelse paa Bunden er en meget dyb Overensstemmelse mellem dem, nemlig den, at de begge betragte sig som særlige Repræsentanter for Byerhvervenes Interesser, i Modsætning til Regeringen og vort Parti, der betragte sig ikke som Repræsentanter for enkelte Erhvervs Interesser, men som Repræsentanter for de mest forskelligartede Erhvervs Interesser her i Landet og ønske at dele Sol og Vind lige mellem dem. Denne dybe Overensstemmelse er der mellem de to ærede Medlemmer, og da gør det ikke noget, om der kommer en lille Uoverensstemmelse mellem dem med Hensyn til Brugen af de forskellige Giftstoffer. Den ene af dem holder mere af Arsenik, den anden mere af Kloroform, men det betyder saa overordentlig lidt i denne Forbindelse.

Endelig kom det ærede Medlem fra Kalundborg ind paa et lille Regnestykke, som i 1900 var opstillet af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) med Hensyn til Nedsættelserne paa Toldloven og Virkningen af den Forhøjelse af Brændevinsafgiften, som da var foreslaaet. Ifølge denne lille Opgørelse vilde i 1900 en Landarbejderfamilie have et Tab paa 4 Kr. 16 Ø., og ifølge det ærede Medlem fra Kalundborgs Oplysninger vilde nu den samme Landarbejderfamilie faa et Tab af 5 Kr. 48 Ø., tror jeg, i Stedet for 4 Kr. 16 Ø., fordi han mente, at den Toldreform, vi fik i 1908, ikke var saa god, som vi kunde have faaet den den Gang. Det ærede Medlem fra Kalundborg ser imidlertid her bort fra den ikke uvæsentlige Kendsgerning, at medens det almindelige Forbrug paa Grund af Landarbejdernes bedre Lønforhold og bedre økonomiske Stilling i det hele er vokset betydeligt netop i dette Tiaar, vil den Vinding, som de faa ved Toldlettelserne, ogsaa være vokset betydeligt. Han ser tillige bort fra det store Arbejde, der er gjort af Afholdsmændene, og det Resultat, som er vundet ved den almindelige Oplysning, og som viser sig i Indskrænkningen af Spiritusforbruget. Det er et Arbejde, som har baaret store Frugter navnlig hos den Del af Befolkningen, som det ærede Medlem fra Kalundborg her nævner. Forholdet er nemlig det, at der i Tusinder af Landarbejderhjem drikkes enten slet ingen Spiritus eller ogsaa grumme lidt. Der er nu langt fra det Forbrug af Spiritus hos Landbefolkningen og navnlig hos Landarbejderne, som der var for 10 Aar siden, og derfor kunne Forholdene i Virkeligheden ikke sammenlignes fra den

Gang til nu, i alt Fald ikke med rimelig Udsigt til at komme til et rigtigt Facit.

Men der er et andet Regnestykke, som det ærede Medlem med meget mere Udbytte kunde gøre, og det er Regnestykket med Hensyn til, hvorledes det stiller sig med Beskatningen af Forbrugsartikler rundt omkring i vore Købstæder. Det er berørt af det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) under Finanslovbehandlingen. Jeg vil gerne berøre det lidt her igen, fordi man fra radikal og socialdemokratisk Side bebrejder os med stærke Ord, at vi nu vil gaa med til at forhøje Afgiften af Øl og Brændevin, af Luksusforbrug. Hvordan er da Forholdet rundt omkring i Købstæderne og ganske særlig her i København? Her beskatter man netop Nødvendighedsartikler ved indirekte Beskatning i overordentlig høj Grad. Paa Københavns Kommunes Regnskab for 1909—10 viser det sig, at deres Gasværk, som det blev oplyst forleden, gav et Overskud paa 2,128,761 Kr., at deres Elektricitetsværker gav et Overskud paa 2,958,420 Kr., Kvægtorv og Slagtehus et Overskud paa 64,803 Kr. og Vandværket et Overskud paa 548,500 Kr. Det er indirekte Beskatning til et samlet Beløb alene for København i det Aar paa over 5,700,000 Kr., altsaa tæt op imod 6 Mill. Kr., og det er en Skat, som falder paa Kød, Brændsel, Lys og Vand, paa Nødvendighedsartikler i strengeste Forstand. Jeg skal ikke gaa i Rette med de Herrer, de maa indrette sig, som de ville i deres kommunale Beskatning, men naar man gør det i det kommunale Liv, og saa i det politiske Liv vil optræde overfor os andre som Moralprædikanter, fordi vi ville være med til at beskatte Luksusforbruget, samtidig med at vi faa en stærk Forhøjelse af Formue- og Indkomstskat, maa vi paa det bestemteste tilbagevise det, thi de have ikke nogen som helst Berettigelse til at fremsætte deres Moralprædikener. Det kunde have sin overordentlige Interesse i den kommende Tid at faa undersøgt, hvordan det i det hele stiller sig ikke blot her, men i mange andre Byer med Hensyn til den indirekte Beskatning af Nødvendighedsforbruget af Kød, Brændsel, Lys og Vand.

Paa saadanne Artikler lægger man Skat i Byerne, men hvordan stiller Staten sig paa dette Omraade? Hvordan var det f. Eks. med Toldloven? Der borttog vi fuldstændig Skatten paa Petroleum, vi nedsatte Kultolden med $\frac{2}{3}$, netop fordi